

Bona tarda a tots i totes. Vull iniciar citant una part del salm 125 que diu: “El Senyor ha estat gran amb nosaltres i estem alegres”. Avui aquest salm el faig vida en la meva existència. El Senyor ha estat gran amb mi iestic alegre. És un dia d'alegria perquè Déu continua manifestant el seu amor i la seva misericòrdia amb mi.

Quan el Sr. Bisbe ens va donar la notícia del diaconat va venir a la meva ment i al meu cor tots els moments del meu procés vocacional: des del dia en què vaig posar el primer peu en el Seminari a Colòmbia, fins al dia en què vaig posar els peus en el Seminari Major Interdiocesà. I pensava, Senyor gràcies per tots els moments que em vas regalar i que em continuaràs regalant per a respondre't de la millor manera aquesta crida que m'has fet de consagrar-me cada dia més a tu, de continuar dedicant la meva vida que poso al servei dels altres. És un do de Déu viure i recordar tots aquests grans moments en què el Senyor em crida i em convida a seguir-lo.

Avui agraeixo primer de tot a Déu per donar-me la força, la perseverança i la gràcia per cridar-me a l'ordre del diaconat en aquest dia, i, si és la seva voluntat, seguir-li des de presbiteri. Això és obra de Déu, qui m'ha donat la constància i ha enfortit la meva vocació al llarg dels moments difícils, però també pels moments feliços que m'ha concedit com és el d'avui. Seguir al Senyor és una aventura que val la pena perquè, al final, tindrem la corona que no es marceix, que és la vida eterna.

També donar-li les gràcies al Sr. Bisbe per tot el seu suport des que vaig arribar. Ell ha estat com un pare que m'ha donat molts consells i jo he sabut rebre. Donar gràcies als formadors del Seminari Major Interdiocesà, també als meus altres formadors que vaig tenir a Colòmbia i que estan units en oració. Gràcies als sacerdots amics que han format part del meu procés de formació, sento gran gratitud per tots els mossens d'aquesta bella Diòcesi d'Urgell, gràcies als meus germans seminaristes. Gràcies també a la meva família que, des de la distància, m'acompanyen i estan units en oració. Gràcies a la meva mare, lenys, i al meu pare, Edinson, per inculcar-me els valors humans i cristians, per portar-me a enamorar-me de Déu. Gràcies als meus germans Ana, Elkin, i a la meva germana Elizeth que des del cel m'acompanya, gràcies a la meva tieta Feivia i al meu cosí Jose que són aquí amb mi.

Per acabar, agraeixo a la comunitat de la Diòcesi d'Urgell per les seves oracions. Els demano que continuïn orant per nosaltres, per la nostra vocació, pel nostre procés i també per tots els meus germans seminaristes. Recordant que l'oració és la que ens sosté i ens dona la força per seguir cada dia lliurant la nostra vida a Déu.

Gràcies a tots, us porto en el meu cor. Que la nostra Mare, la Verge Maria, en la seva advocació de Santa Maria d'Urgell, intercedeixi per cadascun de nosaltres en aquesta tarda.